

A LÉGY MÉSÉJE.

Valahol repülőgép szárnya zizeg
piciny motor zúg
diadalmasan mintha a Gaurisankar
csúcsát nyergelné
megül egy kockacukron
a decemberi légy.

Átvészelte az őszt
társai hulláját messzi kerülte
duruzsol a meleg szobában
szentelenül szembenéz velem most
és megszólal a légy.

„Látod!

A legyek elhullanak a dérrel
én mégis élek
mert én nem tartozom a legyekhez
én

a Légy vagyok
aki nem száll mézes fogóra
nem iszik mérges vizet
és kikerüli a csapót.

Én nem úgy születtem, mint a többi,
én egyszerre csak voltam
hamarabb
mint te elneveztél engem
korábban mint a könyveid
régebben mint a történelmed.

Én csiptem meg Tut Anch Amon orrát
a kőtáblákra is ráörpültem
csiklandoztam mágusok kopasz fejét
belekukkantottam az alchimisták tégelyébe
végigsétáltam Pompadur tortáján
ültem jakobinus sapkán
nem rezdültem meg, mikor a mozsarak szóltak
végigmásztam a két testamentum betűin
és az ősz pap szakállán
tizennyolcéves halott katoma ajkán pihentem
akit ti küldtetek az orosz havakra
részálltam száműzött királyok kenyérére
belezümmögtem a parlamentek vitáiba
ittam éhes gyermekek sós könnyéből
és most kockacukrodra
az istállóból jövök.

Én vagyok a Légy
aki nem tartozom a legyek közé
aki képpé válik agyadban
ha mások kimondják nevét
én vagyok az erősebb
a mindig áttelelő
szemtelen dongó
decemberi légy“.

Elszállt.
Csak zúgását hallom
aztán azt sem
és úgy rémlik
hogy most
valahol Mandsuriában
pilótájával
lezuhant
egy gépmadár.

Hódmezővásárhely, 1931.

GALYASI MIKLÓS.

A SZINEK ÉNEKE.

Motto: Párisba egyszer beszökött az ős.

Ködöt úsztató, sáppadt délután
Megérkezett az őszi színcsapat,
Szélés puszták mélyén született
Puha melegű, dőlt rendek alatt.

A remegő fák hegyére ült,
Mint vihar-vert, bús madársereg
S megcsendültek a százszerű,
Borzongató őszi énekek.

A Tisza felől éppen emberek jöttek
Rongyosak, szomorúak, éhesek,
Amikor az ének átrezdült a fényen
Mellükre hulló, vén fejük felett.

Megálltak a parton,
Az égre s egymásra néztek dühvel, feketén,
Hirtelen a vízre mutattak, ahol egy halott
Úszott délre ezüst habok tetején.

(Szeged.)

MADÁCHY LÁSZLÓ.